

Ilie - Numărul cinci

Rwanyuma rw'Ubuhanuzi

Jeff Pippenger

2023-10-03

Când Ilie i-a cerut lui Ahab să adune pe tot Israelul la Carmel, aceasta prefigura faptul că Dumnezeu avea să scoată biserica din Evul Întunecat în 1798, după trei ani și jumătate de persecuție, și să-i conducă la 1844, iar apoi la 1863. Aceste trei date sunt ultimele trei semne de hotar ale structurii „celor șapte vremi”, așa cum este prezentată de Isaia în capitolul șapte.

Aceeași istorie a anilor 1798, 1844 și 1863 a fost, de asemenea, prefigurată atunci când Moise i-a condus pe copiii lui Israel afară din robia Egiptului până la Muntele Sinai. Istoria primului și celui de-al doilea înger reprezintă mișcarea millerită, care a început la vremea sfârșitului, în 1798, și a continuat până când mișcarea a devenit o biserică în 1863. Ilie și Moise sunt cei doi martori principali ai istoriei millerite și ei sunt cei doi martori principali în cartea Apocalipsei, în timpul istoriei celui de-al treilea înger.

Mișcarea millerită marchează începutul Evangheliei veșnice din Apocalipsa paisprezece, iar Future for America marchează încheierea. Între mișcarea de început a milleriților și mișcarea de încheiere, găsim Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Potrivit istoricilor Bisericii Adventiste, în 1856, rămășița mișcării millerite a intrat în starea Laodiceană, punând astfel capăt perioadei Filadelfiene care a reprezentat anii 1798–1856.

În articolul precedent am demonstrat că inspirația a pus în paralel dezamăgirea de la trecerea Mării Roșii cu marea dezamăgire din 1844. În acel punct, în istoria lui Moise a sosit încercarea Sabatului, reprezentată prin mană. În același punct profetic, lumina care venea din Locul Preasfânt a început un proces de încercare și curățire, începând cu Sabatul, pentru aceia care trecuseră marea și intraseră prin credință în Locul Preasfânt. Procesul de încercare care a precedat anul 1844 a început, în istoria lui Moise, la nașterea lui, iar pentru milleriți, în 1798, odată cu sporirea cunoștinței pe care Daniel a identificat-o ca urmând să producă un proces de încercare în trei trepte, care a condus la judecată.

Mulți vor fi curățiți, albiți și încercați; dar cei răi vor săvârși răul, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; însă cei înțelepți vor înțelege. Daniel 12:10.

Deschiderea judecății la 22 octombrie 1844 a fost preînchipuită de judecata lui Faraon, începută cu cei întâi-născuți ai Egiptului și încheiată în apele Mării Roșii. Odată ce cei înțelepți au intrat prin credință în Locul Preasfânt, sau au trecut prin Marea Roșie, procesul de punere la probă, care începuse la vremea sfârșitului, în 1798, a continuat dincolo de 1844. În istoria lui Moise, acesta a fost reprezentat prin zece încercări, pe care Israel le-a ratat la fiecare pas. Ultima dintre cele zece încercări a fost atunci când cei doisprezece iscoade au cercetat Țara Făgăduită. Prima încercare din istoria lui Moise a fost încercarea manei, care reprezintă Sabatul, iar pentru milleriți Sabatul a fost identificat ca fiind prima încercare de după 22 octombrie 1844. Fiindcă prima încercare este

Sabatul în ambele istorii paralele, următoarele nouă încercări din istoria lui Moise arată că, după 1844, avea să existe o serie de încercări care aveau să conducă fie la intrarea în Țara Făgăduită, fie în pustia morții. Anul 1863 reprezintă încercarea finală pentru mișcarea millerită. Vom începe această analiză din momentul în care cei doisprezece iscoade se întorc cu rapoartele lor despre Țara Făgăduită.

Și s-au întors de la iscodirea țării după patruzeci de zile. Și au mers și au venit la Moise și la Aaron și la toată adunarea copiilor lui Israel, în pustia Paran, la Cades; și le-au adus înapoi veste, lor și întregii adunări, și le-au arătat rodul țării. Și i-au istorisit, zicând: Am ajuns în țara în care ne-ai trimis și, cu adevărat, curge cu lapte și miere; și acesta este rodul ei. Totuși, poporul care locuiește în țară este puternic, iar cetățile sunt întărite și foarte mari; și, pe deasupra, i-am văzut acolo pe fiii lui Anac. Amaleciții locuiesc în țara de la miazăzi; hetitii, iebusiții și amorii locuiesc în munți; iar canaanii locuiesc lângă mare și pe țărmul Iordanului. Și Caleb a potolit poporul înaintea lui Moise și a zis: Să ne suim îndată și să o luăm în stăpânire, căci suntem pe deplin în stare s-o biruim. Dar bărbații care se suiseră cu el au zis: Nu suntem în stare să ne suim împotriva poporului, fiindcă este mai puternic decât noi. Și au adus înaintea copiilor lui Israel o vorbire de rău despre țara pe care o iscodiseră, zicând: Țara prin care am trecut ca s-o iscodim este o țară care își mănâncă locuitorii; și tot poporul pe care l-am văzut în ea este alcătuit din oameni de statură mare. Și acolo am văzut uriașii, pe fiii lui Anac, care se trag din uriași; și, în ochii noștri, eram ca niște lăcuste, și tot așa eram și în ochii lor. Numeri 13:25–33.

இந்த எண்ணாகமப் பக்தி, அதில் பிரதிபலிக்கப்படும் வரலாறு மில்லரைட் இயக்கத்திற்கான முன்மாதிரியாக இரப்பதை மனதில் கொள்ளாமல் வாசிக்கப்படும்போது எளிதில் கவனிக்கப்படாமல் போகக்கூடிய, மிகவும் முக்கியமான சில சத்தியங்களை எடுத்தக்காட்டுகிறது. அவற்றில் ஒரு அம்சம் என்னவெனில், “தீய அறிக்கை” கொண்ட கலகக்காரர்கள் தங்களடையே பத்தாவது மற்றும் இறுதியான சோதனையில் தோல்வியடைந்த கொண்டிருந்தார்கள்; அந்த இறுதியான சோதனையில் இர வகையான மக்கள் வளையப்பட்டனர். மந்தையே ஒன்பது சோதனைகளின் வரலாற்றின் மூலம் உரவாகிக் கொண்டிருந்த அந்த இர வகுப்பினரும், தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளத் தரேந்தடெத்த “அறிக்கையின்” அடிப்படையில் தங்களடையே கணாதிசயங்களை வளையப்பட்டதினர். 1863 ஆம் ஆண்டில், மில்லரைட் அட்வென்சிசம், லவேயராகமம் இரபத்தாறு ஆம் அதிகாரத்தில் உள்ள அடிமதைத்தனத்தைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தால் பிரதிநிதித்தவப்பட்ட மோசயேன் அறிக்கையை நிராகரித்தது. யோசுவாவும் காலபேயும் முன்வதை அறிக்கை, அவர்களே அடிமதைத்தனத்திலிருந்து விடவித்த வரலாறு மழவதிலும் தவேனடையே “அறிக்கையின்” எளிய மீளரைப்பாகவே இரந்தது. மோசயேன் பிறப்பிலிருந்து தோடங்கி, பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே ஆபிரகாமுக்கு வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட தசேத்திற்குள் அவர்களை அழைத்தச் செல்லவும், அவர்களை அடிமதைத்தனத்திலிருந்து வளையவே கொண்டவரவும் தாம்

செய்வதென்ற தவேன் வாக்கத்தத்தம் அளித்திரந்தார். யோசுவாவும் காலபேயும் அந்த அடிப்படையை அறிக்கையின் மலே நிலைத்திரந்தவர்களைய பிரதிநிதித்தவப்படத்தகின்றனர்; மற்ற பத்த உளவாளிகள், தவேன் உண்மையிலயே அந்த அறிக்கையை அளித்திரந்தார் என்பதையே நிராகரித்தார்கள்.

Atunci toată adunarea și-a ridicat glasul și a strigat; și poporul a plâns în noaptea aceea. Și toți copiii lui Israel au cântat împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron; și toată adunarea le-a zis: De-am fi murit în țara Egiptului! Sau de-am fi murit în acest pustiu! Și pentru ce ne-a adus Domnul în țara aceasta, ca să cădem loviți de sabie, iar nevestele noastre și copiii noștri să ajungă de pradă? Nu ne-ar fi mai bine să ne întoarcem în Egipt? Și au zis unul către altul: Să ne punem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt. Numeri 14:1-4.

Când, în 1863, James White a scris un articol în Review and Herald, respingând înțelegerea lui Miller cu privire la „cele șapte vremi”, iar în același an Uriah Smith a publicat diagrama contrafăcută, lipsită de orice referire la „cele șapte vremi” din Leviticul, atât White, cât și Smith au pus deoparte lucrarea lui William Miller și au folosit metodologia biblică a protestantismului apostat. Metodologia apostatilor, pe care ei îi identificaseră recent drept „fiicele Babilonului”, a fost folosită ca argument pentru a respinge solia lui Miller, care fusese îndrumată de îngerul Gabriel. La a zecea probă pentru Israelul antic, ei au spus în mod direct: „Să ne punem o căpetenie și să ne întoarcem în Egipt.” Eșecul la a zecea și ultima probă se întemeiază pe respingerea „raportului” care fusese consecvent cu raportul de la început și pe dorința de a se întoarce la robia Egiptului. Când Ieremia i-a reprezentat simbolic pe aceia care fuseseră dezamăgiți de prezicerea eșuată din 1843, Dumnezeu l-a chemat în mod special să se întoarcă la Dumnezeu și la râvna lui de mai înainte pentru solie, dar i-a poruncit, de asemenea, să nu se mai întoarcă niciodată la aceia care fuseseră identificați drept fiicele Babilonului.

De aceea, așa zice Domnul: „Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei scoate ce este prețios din ceea ce este de nimic, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei.” Ieremia 15:19.

În 1863, James White și Uriah Smith au numit un nou căpitan care să-i conducă înapoi acolo unde li se poruncise să nu meargă. Iosua și Caleb îi reprezintă pe aceia care doreau să meargă înainte, iar White și Smith îi reprezintă pe aceia care doreau să se întoarcă înapoi.

Un alt aspect care trebuie remarcat în pasajul din Numeri este că răzvrătirea finală, care îi osândește pe toți răzvrățiții să moară în pustie în următorii patruzeci de ani, constituie una dintre cele două referințe principale care stabilesc principiul o zi pentru un an al profeției biblice, care a fost, poate, regula profetică cea mai esențială pe care Miller a folosit-o pentru a deschide solia Evangheliei veșnice și a primului înger. Cealaltă mărturie biblică pentru această regulă se găsește în cartea lui Ezechiel.

Și după ce le vei împlini, culcă-te din nou pe partea dreaptă și vei purta nelegiuirea casei lui Iuda patruzeci de zile: ți-am rânduit fiecare zi pentru un an. Ezechiel 4:6.

Ceea ce adesea trece neobservat în legătură cu cele două versete care au stabilit principiul unei zile pentru un an este contextul istoric al ambelor versete.

După numărul zilelor în care ați iscodit țara, adică patruzeci de zile, pentru fiecare zi câte un an, vă veți purta nelegiuirile, adică patruzeci de ani, și veți cunoaște ce înseamnă retragerea făgăduinței Mele. Numeri 14:34.

Versetul din Numeri a apărut la începutul vechiului Israel și a reprezentat răzvrătirea poporului legământului lui Dumnezeu, iar versetul din Ezechiel a apărut la sfârșitul vechiului Israel și a reprezentat răzvrătirea poporului legământului lui Dumnezeu. Pedepșa de la început a fost moartea în pustie, iar pedepșa de la sfârșit a fost robia în țara vrăjmașilor lor. Principiul o zi pentru un an subliniază răzvrătirea unui popor al legământului. Două pedepse, una la început și una la sfârșit, dar amândouă diferite. Cea dintâi a fost moartea prin istovire în timpul călătoriei prin pustie, iar cea din urmă a fost captivitatea și robia în Babilonul literal.

Atunci Moise și Aaron au căzut cu fețele la pământ înaintea întregii adunări a obștii fiilor lui Israel. Și Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, dintre cei ce iscodiseră țara, și-au sfâșiat hainele; și au vorbit întregii adunări a fiilor lui Israel, zicând: Țara prin care am trecut ca s-o iscodim este o țară nespuse de bună. Dacă Domnul Își găsește plăcerea în noi, atunci ne va duce în țara aceasta și ne-o va da; o țară în care curge lapte și miere. Numai nu vă răzvrățiți împotriva Domnului și nu vă temeți de poporul țării, căci ei vor fi pâine pentru noi; ocrotirea lor s-a depărtat de la ei, iar Domnul este cu noi: nu vă temeți de ei. Dar toată adunarea a spus să-i ucidă cu pietre. Și slava Domnului s-a arătat în cortul adunării înaintea tuturor fiilor lui Israel. Și Domnul a zis lui Moise: Până când Mă va provoca poporul acesta? Și până când nu Mă vor crede, în ciuda tuturor semnelor pe care le-am făcut în mijlocul lor? Îi voi lovi cu ciumă și-i voi nimici din moștenire și voi face din tine un neam mai mare și mai puternic decât ei. Și Moise a zis Domnului: Atunci egiptenii vor auzi, căci Tu ai scos poporul acesta din mijlocul lor prin puterea Ta; și vor spune locuitorilor țării acesteia, căci au auzit că Tu, Doamne, ești în mijlocul poporului acestuia, că Tu, Doamne, Te arăți față către față și că norul Tău stă deasupra lor și că mergi înaintea lor, ziua într-un stâlp de nor, iar noaptea într-un stâlp de foc. Acum, dacă vei ucide pe tot poporul acesta ca pe un singur om, neamurile care au auzit faima Ta vor vorbi, zicând: Pentru că Domnul n-a fost în stare să ducă poporul acesta în țara pe care le-a jurat-o, de aceea i-a ucis în pustie. Și acum, Te rog, să se arate mare puterea Domnului meu, după cum ai vorbit, zicând: Domnul este îndelung răbdător și bogat în îndurare, iertând nelegiuirea și fărădelegea, dar nicidecum nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat, cercetând nelegiuirea părinților asupra copiilor până la al treilea și al patrulea neam. Iartă, Te rog, nelegiuirea poporului acestuia după mărimea îndurării Tale, așa cum ai iertat poporul acesta din Egipt și până acum. Numeri 14:5–19.

Istoria reprezentată în aceste versete a devenit un simbol biblic numit „ziua provocării”. „Ziua provocării” este menționată în Psalmul nouăzeci și cinci, Ieremia treizeci și doi și Evrei trei, dar nu ne vom ocupa de acest simbol în acest moment. În pasajul precedent este identificat un principiu important, care trebuie recunoscut. Acest principiu este ilustrat, de asemenea, de profetul Samuel, Lucifer, Ellen White și, desigur, de Moise în acest pasaj.

카레 그에게 이르되, 보소서, 당신은 늙었고 당신의 아들들은 당신의 길로 행하지 아니하나이다. 이제 우리를 다스릴 왕을 세워 우리도 모든 민족들과 함께 하소서. 그들이 말하기를, 우리를 다스릴 왕을 우리에게 주소서, 하였을 때에 그 일이 사무엘을 기쁘지 않게 하였더라. 이에 사무엘이 여호와께 기도하니, 여호와께서 사무엘에게 이르시되, 백성이 네게 말하는 모든 말에 그들의 목소리를 들으라. 이는 그들이 너를 버린 것이 아니요, 나를 버려 내가 그들 위에 왕으로 다스리지 못하게 하려 함이니라. 내가 그들을 이집트에서 인도하여 올린 날부터 오늘에 이르기까지 그들이 행한 모든 행위대로, 곧 나를 버리고 다른 신들을 섬긴 것같이, 그들이 네게도 그같이 행하느니라. 그러므로 이제 그들의 목소리를 들으라. 그러나 엄히 그들에게 경고하고, 그들을 다스릴 왕의 제도를 그들에게 보이라, 하시니라. 이에 사무엘이 왕을 구하는 백성에게 여호와의 모든 말씀을 말하며 이르되, 너희를 다스릴 왕의 제도는 이러하니라. 그가 너희 아들들을 데려다가 자기 병거와 기병으로 삼을 것이며, 어떤 자들은 그의 병거 앞에서 달리게 할 것이요. 또 그가 자기를 위하여 천부장과 오십부장을 세울 것이며, 어떤 자들은 그의 발을 갈게 하고 그의 추수를 거두게 하며, 그의 무기와 병거의 장비를 만들게 할 것이며, 또 너희 딸들을 데려다가 향품 만드는 자와 요리하는 자와 빵 굽는 자로 삼을 것이요. 또 너희 밭과 포도원과 올리브나무 밭 가운데 가장 좋은 것을 빼앗아 그의 신하들에게 줄 것이며, 또 너희 종자와 포도원의 십분의 일을 거두어 그의 관리들과 신하들에게 줄 것이요. 또 너희 남종과 여종과 가장 아름다운 젊은이들과 나귀들을 데려다가 자기 일을 시킬 것이며, 너희 양 떼의 십분의 일을 취할 것이요, 너희는 그의 종이 되리라. 그 날에 너희가 너희가 택한 너희 왕으로 말미암아 부르짖을 것이나, 여호와께서 그 날에 너희에게 응답하지 아니하시리라, 하였더라. 그럼에도 백성이 사무엘의 말을 청종하기를 거절하고 이르되, 아니라. 오히려 우리도 우리 위에 왕이 있어야 하리니, 우리도 모든 민족들과 함께 되고, 우리 왕이 우리를 다스리며 우리 앞에 나가서 우리의 전쟁을 싸우게 하려 함이니이다, 하더라. 사무엘이 백성의 모든 말을 듣고 그것을 여호와의 귀에 아뢰매, 여호와께서 사무엘에게 이르시되, 그들의 목소리를 듣고 그들을 위하여 왕을 세우라, 하시니라. 이에 사무엘이 이스라엘 사람들에게 이르되, 각기 자기 성읍으로 돌아가라, 하니라. 사무엘상 8:5-22.

În acest pasaj, Israelul antic L-a respins pe Dumnezeu ca Împărat al lor, iar istoria indică înainte spre vremea când au proclamat că nu au alt împărat decât pe Cezar. Ei au respins teocrația lui Dumnezeu și au insistat să li se dea un împărat dintre oamenii lor, numai pentru ca, în cele din urmă, să proclame că împăratul lor era un împărat roman. Împăratul roman din zilele de pe urmă este papa de la Roma.

Dar ei au strigat: „Ia-L, ia-L, răstignește-L.” Pilat le-a zis: „Să răstignesc pe Împăratul vostru?” Preoții cei mai de seamă au răspuns: „Noi nu avem alt împărat decât pe Cezarul.” Ioan 19:15.

Respingerea teocrației i-a fost lui Samuel atât de ofensatoare și de personală, încât el a înțeles-o ca pe o respingere a slujbei sale profetice. Dar Dumnezeu S-a îngrijit ca Samuel să înțeleagă că respingerea lor era a lui Dumnezeu, și nu a profetului. Aceste două pasaje, care înfățișează relația profetică a lui Moise și a lui Samuel față de răzvrătirea Israelului din vechime, arată că pedeapsa pentru răzvrătirea care a urmat nu a fost sfârșitul pentru Israelul din vechime. Mai exista încă o grupă, reprezentată de Iosua și Caleb, care avea să intre în Țara Făgăduită, iar în relatarea despre Samuel, sfârșitul Israelului din vechime a fost la încheierea domniei împăraților lui Israel, nu la

început.

Mose a stat de vorbă cu Dumnezeu ca El să continue să lucreze cu Israelul din vechime, căci Moise a socotit că a-i aduce atunci la un sfârșit ar fi denaturat istoria sfântă a izbăvirii poporului Său și făgăduința Lui de a-i conduce în țara pe care Dumnezeu i-o făgăduise lui Avraam. Ideea aici este că Dumnezeu alege să îngăduie atât apariția, cât și continuarea răzvrătirii atunci când intenționează să folosească răzvrătirea ca mărturie a adevărului.

Starea de indignare neprihănită manifestată de Samuel a fost manifestată și de Ellen White.

„Nu am văzut niciodată mai înainte, în mijlocul poporului nostru, o asemenea puternică mulțumire de sine și o asemenea împotrivire de a primi și a recunoaște lumina, cum s-a manifestat la Minneapolis. Mi-a fost arătat că niciunul dintre cei care au nutrit spiritul manifestat la acea adunare nu va mai avea din nou lumină clară ca să discearnă prețiozitatea adevărului trimis lor din cer, până când nu își vor fi smerit mândria și nu vor fi mărturisit că nu erau mânați de Duhul lui Dumnezeu, ci că mințile și inimile lor erau pline de prejudecată. Domnul dorea să Se apropie de ei, să-i binecuvânteze și să-i vindece de alunecările lor înapoi, dar ei n-au vrut să asculte. Ei erau mânați de același spirit care i-a însuflețit pe Core, Datan și Abiram. Oamenii aceia ai lui Israel erau hotărâți să se împotrivescă oricărei dovezi care i-ar fi dovedit că se aflau în greșală, și au mers înainte și iar înainte pe calea nemulțumirii și a înstrăinării lor, până când mulți au fost atrași și s-au unit cu ei.”

„Cine erau aceștia? Nu cei slabi, nu cei neștiutori, nu cei neluminați. În acea răzvrătire erau două sute cincizeci de căpetenii vestite în adunare, oameni cu nume. Care era mărturia lor? „toată adunarea este sfântă, fiecare din ei, și Domnul este în mijlocul lor: pentru ce, dar, vă înălțați voi deasupra adunării Domnului?” [Numeri 16:3]. Când Core și tovarășii lui au pierit sub judecata lui Dumnezeu, poporul pe care îl amăgiseră n-a văzut mâna Domnului în această minune. Întreaga adunare, în dimineața următoare, i-a învinuit pe Moise și pe Aaron: „Voi ați omorât poporul Domnului” [versetul 41], iar urgia a venit peste adunare, și au pierit mai mult de paisprezece mii.”

„Când mi-am propus să plec din Minneapolis, îngerul Domnului a stat lângă mine și a spus: «Nu așa; Dumnezeu are o lucrare pentru tine de făcut în acest loc. Poporul re trăiește răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram. Te-am așezat în poziția convenită, pe care cei ce nu sunt în lumină nu o vor recunoaște; ei nu vor lua aminte la mărturia ta; dar Eu voi fi cu tine; harul și puterea Mea te vor susține. Nu pe tine te disprețuiesc, ci pe solii și solia pe care o trimit poporului Meu. Ei au arătat dispreț față de cuvântul Domnului. Satana le-a orbit ochii și le-a pervertit judecata; și, dacă nu se va pocăi fiecare suflet de acest păcat al lor, de această independență nesfințită care aduce insultă Duhului lui Dumnezeu, vor umbla în întuneric. Voi muta sfeșnicul din locul lui, dacă nu se pocăiesc și nu se întorc, ca să-i vindec. Ei și-au întunecat vederea spirituală. N-au vrut ca Dumnezeu să-Și manifeste Duhul și puterea; căci au un spirit de batjocură și de dezgust față de cuvântul Meu. Ușurătatea, frivolitatea, gluma și zeflemeaua sunt practicate zilnic. Ei nu și-au pus inima să Mă caute. Ei umblă în scânteile aprinse de ei înșiși și, dacă nu se pocăiesc, se vor culca în durere. Așa vorbește Domnul: Stai la postul datoriei tale; căci Eu sunt cu tine și nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.» Aceste cuvinte de la Dumnezeu n-am îndrăznit să le nesocotesc.” The 1888 Materials, 1067.

Soră White a fost pusă în paralel cu atitudinea lui Samuel și i s-a spus să rămână cu răzvrătiții și răzvrătirea lor și „să stea la” „postul” „datoriei” sale. I s-a poruncit să-și păstreze postul, după ce ea (profeteasa) hotărâse să-i lase pe răzvrătiți și răzvrătirea lor în voia lor înșiși.

Rregulli i përmendjes së parë, i cili është një përbërës parësor i parimit të Alfa-s dhe Omega-s, përcakton se hera e parë kur përmendet një subjekt është me rëndësi supreme. I lidhur me vetë fillimin e rebelimit të Luciferit ishte fakti se, po të kishte dashur Perëndia, Ai kishte gjithë fuqinë e nevojshme për ta zhdukur Luciferin që në mendimin e parë egoist të Luciferit, i cili kishte lindur brenda mendjes së tij. Perëndia mund ta kishte larguar Luciferin nga krijimi dhe Ai ka atë fuqi që, po të kishte zgjedhur ta bënte këtë, do të mund ta kishte bërë në një mënyrë të tillë që as engjëjt e tjerë të mos e kishin ditur fare se çfarë kishte ndodhur. Natyrisht, Ai nuk e bëri këtë, sepse, ndër të tjera, kjo do të kishte qenë një mohim i karakterit të Tij, por Ai zotëron vërtet fuqinë krijuese që do t'i kishte lejuar ta bënte pikërisht këtë gjë. Por Ai nuk e bëri. Me durim, Ai lejoi që rebelimi të bëhej pjesë e dëshmisë së karakterit të Tij, pjesë e dëshmisë së polemikës që kishte filluar në qiell dhe që, përfundimisht, do të vinte në tokë. Këtë arriti dialogu i Moisiut për Izraelin e lashtë. Perëndia lejoi që brezi i rebelëve të vdiste në shkretëtirë dhe e përdori atë histori si një shembull biblik për të çuar përpara të vërtetat e lidhura me ungjillin e përjetshëm.

La fel și în cazul respingerii lui Dumnezeu ca Împërat în zilele lui Samuel. Lui Samuel i s-a poruncit să meargë înainte și să-și ocupe postul datoriei, în pofida convingerilor sale personale și a cunoahterisë sale profetice. Acest aspekt al supravegheerisë profetice și istorice a lui Dumnezeu este recunoscut și în reconstruieria templului după captivitatea babilonianë. Dumnezeu a prezis și a guvernua fiecare element al celor shtepzeteci de ani de captivitate; întoarcerea la Ierusalim, reconstruieria Ierusalimului, a templului și a strazilor și zidurilor. El a stabilit profetiile de timp care aratau când aveau să fie eliberati din captivitate. El a araturat cãte decrete aveau să existe pentru a marca începutul celor douã mii trei sute de ani. El l-a identifikuat pe Cyrus pe nume, împëratul pãgân care avea să înceapã procesul prin primul decret. Toate elementele reconstruierii Ierusalimului și ale templului au fost identifikuatë în mod specifik, iar El a ridikuat oamenii neprihãniți și profeti për a împlini lucrarea.

În pofida întregii evidente preștiințe profetice divine și a intervenției Sale, răzvrătirea care dusee la captivitatea din Babilon adusee deja la încheiere prezența Sa personală împreună cu poporul lui Dumnezeu. Slava Șechinah nu s-a mai întors niciodatã în templul care a fost reconstruierit. Întreaga istorie a fost folositã pentru a oferi structurã profeticã istoriei de la sfârșitul lumii, deși templul nu a mai fost niciodatã binecuvântat de prezența Șechinahului în Locul Preasfânt. În acest sens, templul care a fost reconstruierit era o mãrturie nu a prezenței lui Dumnezeu, ci a răzvrătirii lui Israel. Totuși, profetiile acelei istorii, asemenea lui Samuel și sorei White la Minneapolis, au continuat să slujeascã în calitate de profeti.

Rãzvrătirea lui Lucifer este primul lucru menționat în marea luptã dintre Hristos și Satana, iar Dumnezeu a îngãduiut ca răzvrătirea să continue pentru propriile Sale scopuri. Samuel, în pofida indignãrii sale drepte față de dorința lui Israel de a fi ca celelalte neamuri, a fost îndrumat să ia parte la ungerea primilor doi împãrați. Iar prorocii lui Dumnezeu au luat parte la reconstruieria Templului lui Dumnezeu, templul care nu avea să mai aibã niciodatã prezența Șekinei lui

Dumnezeu.

Cei care își folosesc „vasele cu basme” împotriva Cuvântului profetic, într-o încercare de a acoperi răzvrătirea adventismului din 1863, și care aleg să-și întemeieze argumentul pe logica potrivit căreia, dacă în 1863 s-ar fi petrecut ceva greșit, profetesa ar fi interzis acel lucru, sunt cu bună știință ignoranți față de primul principiu care este identificat chiar în prima menționare a răzvrătirii împotriva lui Dumnezeu. Dumnezeu îngăduie răzvrătirea pentru propriile Sale scopuri, iar dacă alege ca profeții Săi să rămână neutri sau tăcuți în răzvrătirile care ar putea să apară, aceasta este alegerea Sa.

Mientras comenzamos a considerar el proceso de prueba de 1844 a 1863, que ha sido tipificado por las diez pruebas que el antiguo Israel no superó después de cruzar el Mar Rojo, es esencial comprender este hecho bíblico. Los profetas de Dios actúan como Sus profetas tanto en tiempos de obediencia como de desobediencia, y en ocasiones no protestan cuestiones que, en la superficie, parecerían ser algo contra lo cual se esperaría que un profeta protestara. A veces son manifiestamente conscientes de la rebelión, pero son restringidos, y en otras ocasiones el Señor pone Su mano sobre sus ojos con respecto a la rebelión. Cuando se reconoce esa perspectiva, 1863 llega a ser un hito significativo en la historia del sexto reino de la profecía bíblica, tanto para el cuerno del protestantismo como para el cuerno del republicanismo.

Am vorbit, de asemenea, prin proroci, am înmulțit vedeniile și am folosit pilde, prin slujirea prorocilor. Osea 12:10.